

kontakt

KONTAKT

je časopis, který vychází nepravidelně a který si klade za úkol povbuzovat křesťany tím, že podává informace o tom, co Bůh v různých částech světa koná a který zároveň vybízí k modlitbě za křesťany, kteří jsou v různých zemích světa v těžkostech.

KONTAKT

je časopis, určen pro křesťany všech církví a denominací, které vyznávají Ježíše Krista jako svého Spasitele a očekávají Jeho druhý příchod.

KONTAKT

je sestaven křesťany, kteří pokládají za svůj úkol seznámit, pokud možno každého, s evangeliem Ježíše Krista.

KONTAKT

se výlučně opírá o Biblické stanovisko, že křesťan se má podřídit vrchnosti své země a za ní se modlit.

Drazí lidé

Pokora: sláva tvorstva

Buh je stvoritel všech vecí. Buh stvoril cloveka ke svému obrazu. Miluje cloveka, ackoli clovek od své prirodzenosti svého Stvoritele milovat nechce.

Protoze nás Buh stvoril, zná nás, ano, On nás zpytuje, ví, co potrebujeme, vzdyt jsme Jeho vytvor. **Ef.2:10 “Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvoreni v Kristu Jezisi.”**

Ovsem musíme dát Bohu prostor, aby nám to nezbytné mohl dát. Ne tím, ze budeme domysliví, cítit se jako Buh, ale tím, ze budeme pokorní. Musíme se sklonit pred Hospodinem tak, aby On se v nás mohl stále víc a více zjevovat. Takze se stále více budeme podobat Jeho Synu Jezisi Kristu.

Pokora má také hodne společného se zivotem závislym na Bohu, pak odpadne pycha (která je naplnena sama sebou) a udelá místo Hospo-dinu. Pokora je korenem všech daru, dává pravé chování vuci Bohu a tím nám Buh muze dát Svoje vlastnosti a dát nám navedomí, jaky je, muze skrze nás pracovat pro jiné lidi. **Zalm 138:6 “A ac vyvyseny jest Hospodin, vsak ze na poníženého patří, a vysokomyslného zdaleka zná.”**

V chování, jaké mel Jezís k Otci, dává najevo svoji pokoru. Casto používá slova “ne” nebo “nic”. Jan 5:30 “Nemohut já sám od sebe ciniti. Nebyl nicím, aby mohl byt Buh vsím. Nase podobnost s Jezísem spocívá v tomto, totiz ze sami od sebe nemuzeme nic ciniti, aby mohl byt Buh vsím (závislost na Nem). Musíme dojít k poznání svého “já”, které v sobe nemá ni dobrého. Toto je korenem pokory: znalost, ze je to Buh, který pusobí vsecko ve všech (1. Kor. 12:6).

Zivot z Boha vznikne odumrením od hríchu a sobectví. Kristus prisel tento zivot zjevit. Nechme Krista v nás zít a On v nás bude vést pokorny zivot. Byl to Duch, který byl v celém Jezísove zivote pokorou vuci Otci, tak také vuci lidem, povazoval se sám za sluzebníka. Jsme odeni pokorou? Podívejme se na Jezise, On je pokora Boží, vecná láska, která nám slouží a nás zachranuje. **Zjevení 4:11 “Hoden jsi, Pane, přijíti slávu, a cest, i moc; nebo ty jsi stvoril vsecky veci, a pro vuli tvou tráváj, i stvoreny jsou.”**

Vás sluzebník v Kristu
Pavel Husák
Postfach 61
CH-3602 Thun-2

Draží bratři a sestry v našem pánu Ježíši Kristu,

Všem vám srdečně děkujeme za vaše milé a povzbuzující reakce. Není mi umožněno vzhledem k času, abych každému z vás osobně odepsal, proto tedy touto cestou.

Kvůli různým okolnostem nebylo možné, abychom časopis Kontakt sestavili mezi časovým úsekem 1985/1988. V říjnu jsme zase začali a máme v úmyslu vydávat tento časopis dvakrát do roka. Dále chceme také vypracovat kalendář na rok 1990. Modlete se za nás, prosím, abychom vám v budoucnu i nadále mohli sloužit.

Doufáme, že vám jako čtenářům je tímto to a oné objasněno. Jestliže máte speciální body k modlitbám ve vaší rodině, v církvi nebo situaci na pracovišti, rádi to od vás uslyšíme. Na Západě bývají měsíčně sestavovány modlitební listiny se situacemi ve Východní Evropě.

Chtěl bych vás pozdravit slovy Žalmu 40:2 "Žádostivě očekával jsem na Hospodina, i naklonil se ke mně, a vyslyšel mé volání."

Modleme se všichni a očekávejme Boha, takže Jeho druhý příchod přijde stále blíže.

Přijměte srdečný, bratrský pozdrav

Pavel Husák
Postfach 61
3602 Thun-2

Je zakoupena nová loď!!

Uz je to tak. Operace Mobilizace zakoupila novou loď. Potopeny Logos je tedy nahrazen. Je to rečka loď Argo, která donedávna plula pod jménem Antonio Lazaro ve španělských službách.

Bylo shlédnuto zhruba čtyřicet lodí, které byly naprodej. Vedení projektu Logos II bylo jednomyslně zajedno, že Argo je nejlepší volba. S pohledem na činnost, která s ní bude prováděna, vlastní tato loď počet významných kvalit.

Devět měsíců po ztroskotání Logosu je to tedy tak daleko. Mnoho tisíců křesťanů na celém světě se za to modlilo a dalo. Bůh je dobrý. Práce může pokračovat, nebo lépe řečeno: práce může začít!

Co je to za loď?

Velikostí stojí nová loď mezi ogosem a Doulosem. Je 4.037 BRT, 107 m dlouhá a 16,3 m široká. Byla postavena r. 1968 ve Valencii ve Španělsku a užívána jako pendlí pro auta a cestující. Na palubě může být vybudován sál se čtyřmi sty místy k sezení. Vedle toho může být vystaven knižní trh, který bude větší než na Logosu. Nadto nabízí tato loď možnost k ubytování více než 200 cestujících. Dále může být zařízena velká jídelna a hovor-na,spolu se sálem pro dalších sto dvacet pět návštěvníků.

Slavnosti II

Intermezzo

V prvním článku o slavnostech jsme podtrhli, jak jsou slavnosti z Leviticus 23 oznamujícími body v době. Jsou to shromáždění pro Boží lid, aby se ztislil u Božího plánu spasení pro tento svět. Jsou to slavnosti HOSPODINOVY! "Mé slavnosti", "shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas". Mezi první čtyři slavnosti a poslední tři spadá období bez slavností. Intermezzo. Tentokrát se chci zabývat hlouběji tímto obdobím bez slavností.

Muže být položena otázka, proč slaví židé a křesťané slavnosti odděleně, a to dokonce tak, že sváteční dny nespádají na tenže den. Mám na mysli obzvláště paschu/velikonoce a slavnost týdnu/ letnice.

Ještě jedna otázka: jako úvod ke kalendáři slavností z Lev.23 je jmenována důležitost sabatu. Proč křesťané sabat nedodržují? Začneme u tohoto. Židé, kteří vyznávají Mesiáše, sabat slaví, a to, podle jejich slov, samosebou. "Je to jádro našeho "byť židem". Věřím, že je to správné. Příkaz "ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám" není zrušen. Ježíš nepřišel rozvázat, nýbrž naplnit. Jeden věřící bratr poznamenal: "Ted, když máme volné soboty, můžeme přece také dodržovat sabat." Co se týče sedmého dne, musíme vzít na vědomí, že tento den byl již za stvoření označen za zvláštní den. "I požehnal Buh dni sedmému a posvětil ho..."(Gen.2:3).

Abraham Joshua Heschel píše ve svém eseji "Sabat, jeho význam pro moderního člověka": "Když

počaly dějiny, existovala jen jediná posvátnost ve světě: posvátnost v čase." Heschel hovoří také o sabatu jako o "paláci v čase".

Připomenme si, že bible také poukazuje na Velký sabat, Říši pokoje.

Smutné je, že čím počet věcíích z lidu rostl, oni svým jiným myšlením židovské myšlení překryli, takže byla uvolněna cesta k tomu, aby byly všechny židovské zvyky z církevního sboru odstrčeny na stranu. Nakonec byla za Konstanta Velikého začátkem

4. století změna definitivně nastolena a přišla neděle na místo sabatu a byly také slavnosti velikonoce a letnice slaveny v jiné doby, než bylo dříve určeno. Následkem toho je, že byla také ztracena mnohá symbolika. V této souvislosti myslím například na "Mah nisitanah", otázka položená nejmladším během cedrového večera; "Proč je tento večer tak zcela odlišný od ostatních večerů. Jiné večery jíme kvašené chleby, dnes večer nekvašené." Když my, věřící z lidu, slavíme Večeři Páně, je u nás, řekněme u kalvínské tradice, zvykem,

že ke stolu přistupují pouze starší (vyznávající členové). (Rozumějte mi dobře, nejsem zastáncem toho, aby se děti podílely na Večeři Páně.) Jaké by to bylo, kdyby se naše děti otázaly, proč Večeře Páně a přistupování ke stolu. V Exodus 13:8 čteme: "A vypravovati budeš synu svému v ten den řka: "Proto což mi učinil HOSPODIN, když jsem vycházel z Egypta." " Ctete to dobře? To je osobní svědectví otce. Toto mi HOSPODIN učinil, když jsem vycházel z Egypta. Je to ohromné, když děti slyší z ust svých vlastních rodičů, jak zakouší své spasení. To může být zajisté hlasitě řečeno uprostřed církve. My se za evangelium nestydíme!

Myslím také na poznámku Pavla v I.Kor. 5:7b,8 "Nebot jest Beránek Čnáš velikonoční za nás obětován, Kristus. A protož hodujmež ne v kvasu starém, ani v kvasu zlosti a nešlechetnosti, ale v přesnicích upřímnosti a pravdy." Co užíváme při Večeři Páně? Tak je to, kvašený chléb. Víím dobře, že to nespočívá v tom kousku chleba, ale je tím úplně ztracena typologie. A tím jsme ztratili také symboliku slavnosti nekvašených chlebu (Lev.23:6).

Letnice. Zvláštní, že vznikly sbory věřících, které nesou tento pojem ve svém jménu. Cožpak ostatní sbory nemají letniční vyzvání nebo letniční

zápal? Občas bys tomu opravdu věřil. Faktem je, že nadmíra těch tzv. křesťanských svátku v západním světě poukazuje klesající linii.

Vánoce (kde jsou jmenovány v Lev. 23?) stojí co se tyče oslav v čele, letnice nejnižší. Otázka, kterou si musíme položit je, kde zůstala původní myšlenka letnic neboli svátku prvotín? Mám na mysli přídavek prvotín, tak jako 3.000 za letnic v Jeruzalémě. A přitom pomyslet na to, že každý nový přídavek věřících znamená, že jsou vtěleni do Izraele. V židovství se čte během této slavnosti, většinou nazývané slavnost týdnu, podle toho, že se koná sedm týdnů po velikonocích, kniha Rut. "Lid tvuj lid muj, a Buh tvuj Buh muj." Tak se cítíme spojeni s Izraelem a s Bohem Izraele, kterého smíme v Ježíši nazývat Otcem. Proč, ptáš se, to tak od sebe odrostlo? Náš způsob oslavy slavnosti a způsob, jakým slavnosti slaví Izrael. Ježíš přece rozbořil od-dělující zed a dva udělal jedním? Jak to musí být pro židy vyznávající Mesiáše často obtížné fungovat v našich sborech. Jaké jsme vystavěli bariéry a, co se tyče slavností, tak málo vzali na vědomí: "Slavnosti HOSPODINOVY, kteréž nazývati budete shromáždění svatá, tyto jsou slavnosti mé." (Lev.23:2). Ten Věčný, kterýž bud oslaven, On tyto slavnosti určil a

slavnost prvotin

(letnice)

nařídil. Napsal jsem, že to jiné myšlení věřících z lidu překrylo židovské myšlení. Ptáš se pak zajisté, co se vlastně stalo v prvních stoletích církve?

Proč čtu ve starším překladě, že "je mnoho tisíců Židů věřících, a tivšickni jsou horliví milovníci zákona"(Sk.21:20). V novějším překladě? "Mnoho desetitisíců". V anglické ing ames verzi (1611)... "Many thousands". Další pruzkum v latinském překladě od Bezae přináší také tisíce, ale vydání od Nestle, které se tyká řeckého základního textu, hovoří o mnoha desetitisících!

Jestliže tyto desetitisíce židů vyznávajících Mesiáše byly horlivými zastánci zákona (Tory), pak dodržovali sabbat a slavnosti. Nezapomenme také slova Pavlova k Římanům: "jejich je služba" (ekumen.překlad "bohoslužba") (Řím.9:4). Izrael je vyvoleny k oslavě slavností a my se smíme přidat. "A pak tancuje za usvitou celý Boží lid před Jeho obličejem." Je příjemné vědět, že se to uskuteční až Král přijde. –

Nebesky telefon

Nevím, zda jsi slyšel o tom, co je to nebesky telefon. Jen se na chvilku ztis a hned to také pochopíš.

Aparát je v tvém pokoji postaven, kleknes-li k modlitbě, hned jsi zapojen.

Kleknes-li v pokoji v poslušné bázni, Tvuj hlas jak zvoneček v nebi zazní.

A během vteriny jedné se v nebi sluchátko zvedne a muzes se vyznávat ve své touze a nikdo ti nerekne, hovoríš dlouze.

Neb jak se to stává na zemi, ze bysdostal spatné spojení, Ćnic takového se v nebi nevytvorí, kde Nebesky Otec se Svym Dítětem hovorí.

Pane, někdy jsem náhle tak rád, ze Te znám, pak sním o tom, ze k nám přijdes bydljet a ze Te uvidím. To bych vybehl na ulici, za Tebou a tancoval a zpíval bych. Vsichni lidé, kteří placou, se zacnou smát, vsichni nemocní se uzdraví, vojáci vyskácou ze svych tanku a dají se do budování rozestrílenych domu, pak bude jídlo spravedlive rozdeleno, pak budou zpívat ptáci a zivot bude nádherny, blízko u Tebe.

Vynato z: Ani ve vetru, ani v ohni, str.53

Nejvíce plodu skrze osobní kontakt

Amsterdam – Nejméne 87% vsech obrácenych bylo získáno osobním kontaktem. Tak uvádí Armáda spásy ve svém mesícníku Salvo. “Krestan má nejvetsí sancí druhé získat tím, ze druhé nechá podílet se na své víre ve vsedním zivote. Nejvetsí sklizen byvá shromazdována na míste, kde bydlíme nebo pracujeme. Tajem–ství nespocívá v tom, ze porádáme více akci, ale ve více cíleve–domém svedectví. Zájem je velice dulezity,” takto Salvo, které pripustilo ve svém listopadovém čísle nekolik serzantu ke slovuo tematu “Byt svedkem ve vlastním okolí”.

V jednom dni prepsána skoro celá bible

Pokus dostat se do Guinnessovy knihy rekordu nebo evangelizací akce: obojí jde dohromady. Tri sta clenu evangelického sboru ze západonemeckého místa Salzgitter chtelo během poulicní slavnosti opsat celou bibli. Padesát najednou se chopilo pera, zatímco ostatní clenové sboru oslovovali místní obyvatelstvo o bibli. ĆPokus ztroskotal u zacátku biblické knihy Skutky, ale to uz byl na papír vnesen cely Stary zákon spolu se čtyrmi evangelii. Ktery sbor dojde dále?

Pro děti

Abraham – Boží přítel

Místo narození: Ur Kaldejsky

Otec: Terach, zemrel ve věku 205 let

Bratři: Náchor a Hárán

Zena: Sára

Synové: Izmael a Izák

Synovec: Lot

Důležité události v Abrahamově životě:

- stěhování: nejdříve do Cháranu, později, když mu bylo 75 let do země kenaanské
- uzavřel smlouvu s Bohem
- zkouška jeho víry: na hoře Móríja
- změna jména: z Abram na Abraham
- hledání ženy pro Izáka

Zemrel ve věku 175 let. Pohřben v Makpele.

Oltáře

Abraham postavil Bohu oltáře v Sekemu, Chebrónu a Móríja (kde se Bůh sám postaral o obětího berana na místo Izáka). Tyto oltáře sloužily v upomínku na zvláštní vystoupení Boha v Abrahamově životě. Nevíme přesně, jak byly tyto oltáře stavěny. Podle vši pravděpodobnosti se sestávaly z kopy zeměiny nebo kamenu.

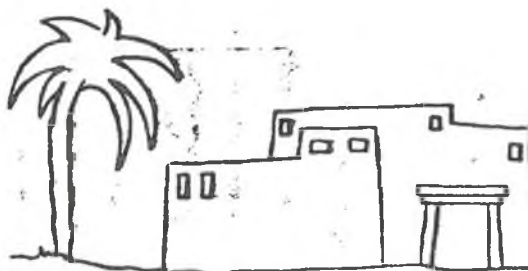
Boží cesta

Genesis 12:1–9

Abram musel opustit svůj dum a rodinu. Ne proto že by se pohádali nebo že by se mu zachtelo něčeho jiného... Vydal se na cestu, nebot ho Buh o to žádal. Co za sebou zanechal (1.verš)?

Buh chtel, aby skoncoval se svým starym životem. Ne že by vedl špatný život...Abram znal Pána Boha. Pocítal s Ním a proto vedel, co po něm Buh chtel. Buh pro něj mel připraveno něco lepšího.

Ale Buh Abramovi nezjevil najednou všechny detaily. Abram musel Bohu duverovat a vydat se na místo, které mel Buh pro neho v umyslu.

Dva Boží přísliby:

Před odchodem (verse 2,3) _____

Po odchodu (vers 7) _____

Abram byl připraven opustit svou zemi a následovat Boha. Proto mu Buh příslibil novou zemi. Ale předtím, než tam dosel, musel mít trpělivost a duveru.

Modlitba:

Pane, já vím, že Ti muzu duverovat a že Ty uciníš, cos zaslíbil. Dej, abych byl trpělivý a duverivý jako Abraham...Amen.

Příklad k následování:

Buh příslibil Abramovi mnoho potomku. Presto nemel žádné deti a k tomu byla jeho žena neplodná. Jediné, co mohl a musel delat, bylo duverovat slovu, které mu Pán Buh dal.

Očekávání druhého příchodu.

Druhy příchod. Skonání věku. Bůh přijde soudit a navěky nastolit svoji vládu. Jeden se takřka nemůže dočkat, až se to uskuteční; jiný doufá, že se to stane až po něm, neboť život nyní je tak pekny. Oba přístupy jsou dány faktem, že druhy příchod na sebe nechává tak dlouho čekat. 2000 let. Zůstan však doufat, modlit se, vyhlížet!

V Luk.17:20–37 jde také o toto očekávání, o ten den, na který čekáme. Doba očekávání, která te dokáže učinit nejistým (1). Doba čekání, která te může přivést k pochybnostem: Přijde ještě vůbec ten den Božího zásahu? Také v dnešní době se dostalo mnoho lidí skrze to dlouhé čekání do zmatku. Někteří se beznadějně pokouší vypočítat, který den se Ježíš navrátí (jako svědci Jehovovi (2)). Jiní říkají, že se především jedná o to zít zde a nyní, a zapomínají nebo popírají, že nás tento příchod čeká. Je to také tak těžké jenom se modlit a čekat! Neustále zůstat vyhlížet...

Modlení se za příchod je něco, co mezi jiným velice durazně najdeme ve Zjevení 22:20, skvělé finále je modlitba o Boží zásah. Také dříve v Novém zákoně se setkáváme s touto modlitbou (3). Především také s

vyhlížením toho dne (4). Ale když se stále jen modlíš, a ten den nepřichází, začneš pochybovat. Na tuto pochybnost navazuje podobnost o nespravedlivém soudci.

Vdova přijde k soudci a žádá o cestný proces. Měla jako slabší ve společnosti nárok na zvláštní ochranu. Pro toho soudce není však nic méně a nic víc než obtěžující anonymní žena. Ostatně tento soudce není zrovna pozitivně popsán. Nenechá se ovlivnit ani Bohem ani lidmi. Je vlastně obrácen jen do sebe. Jediný důvod, proč nakonec přejde v akci je, že už nemá chuť být obtěžován. Špatný, egoický soudce. Je toto dobrý obraz Boha? Ano a ne. Ne, jestliže se ptáš, jak se nam jeví. V našem očekávání a modlení se, v tom našem vyhlížení dne, který nám je zaslíben a nepřichází, se nám Bůh často jeví jako přísný soudce s odstupem, kterého vskutku nezajímáme, neznámí anonymní verící. Mimochodem, když to teď máme o těch obrazech, je ta vdova vlastně tak dobrý obraz pro nás? Jsme tak vytrvalí? Já častokrát ne. S kufrem plným vymluv pro svou netrpělivost dělám Bohu vycitky, že se zdá tak netečný.

nesčtčný zástup

Ustredným bodom v tomto podobenství je fakt, že je dána odpoveď, že je tá vdova postavená do práva. Buh to činí s úplne jiným mo-tívom a úplne jiným postojem než ten sudca. Ale On to opravdu činí. Jeví sa nám tak ďaleko, tak bez zájmu pro naše okolnosti, naše otázky a čakání. A uprostred toho odstupu nás pojednou nazýva svými vyvolenými (5). My, ktorí zostávame v modlitbách, my, ktorí k Nemu zostávame dňom i nocí volat. Jsme takto Čzamestnání? Ostrým, téměř bolestným způsobem presunuje Buh pozornost z kritiky na Nej na naši ne-vytrvalost. My Mu zazlívame, že neprichází, neodpovídá, a Jeho odpoveď je, že my se neptáme...(6). Je to tak jednoduché? Možná ne, ale dokud se já nemodlím vytrvale, nemám právo vyzadovat na Bohu, aby dal odpoveď. Nedostanu tedy žádnou odpoveď? To tam nestojí. Pravy opak: "Pravím vám, že jich brzo pomstí." (Ujistujit vás, že se jich brzo zastane.") Na Bohu to lezet nebude. Den druhého příchodu na sebe nenechá čekat věčně. Osmý vers vychází z toho, že Syn cloveka přijde. Tím zřejmejší je otázka, zda pak bude víra. Otázka nezní, zda pak budou pohané verit. Tak jednoduše se toho nezbavíme. Otázka je, zda my vlastníme tu víru, čímž zostávame na modlitbách, nebo že jsme vlastne už skoncovali. Jaký je náš postoj?

Kdo je jeste doposud zvedav v otázce, proč to trvá tak dlouho, než se Jezis navrátí, ten muze nahlédnout do 2.Petr 3 a to pre-devsím vers 9. Buh není příliš netečný, ackoli to mnohdy myslíme. Buh je shovívavý, trpelivý. On chce, aby byla na zemi víra, až přijde. My nemusíme rozhodovat, zda pro to zvolil tu nejlepší taktiku. My musíme pouze modlit se vyhlížet jeho příchod. Je zajímavé, že slovo "prodlévá" z Luk 18:7 je v rectine stejné jako slovo "shovívavost" z 2.Petr 3:9. Občas máme pocit, že nás Buh nechává čekat, že nás nechává na holickách. Ve skutečnosti vsak je Buh trpelivý, se slibem, že brzy přijde. Přijď, Pane Jezisi (7), a uc nás bdít a modlit se.

kontakt